Uzupełnij: 1. „Jezus Chrystus … zwyciężył.” 2. Jezus Chrystus jest naszym … 3. „… żebrak, Bartymeusz, siedział przy drodze” 4. Jezus na życie rzucił światło przez ... 5. „Bartymeusz był synem … 6. Gdy Bartymeusz usłyszał, że idzie Jezus zaczął … 7. Jezus przystanął i rzekł: … go! 8. Chrystusa nazywano Jezusem z … 9. „Jezusie, Synu … ulituj się nade mną”. 10. „Powiedział Mu niewidomy: Rabbuni, … przejrzał”. 11. „Jezus przemówił do niego: Co chcesz, abym ci …?”. 12. Chrystus na nasze życie … światło przez Ewangelię. 13. Jezus mu rzekł: Idź, twoja … cię uzdrowiła”. 14. „Natychmiast … i szedł za Nim drogą.

1	x	x	x	Ś		I			Ć	x	x
2	Z			W		C		E			M
3	x	x	N	I		W		D			Y
4	x	E		A		G		L		Ę	x
5	x	x	x	T		M		U			A
6	x	W		Ł		Ć	x	x	x	x	x
7	Z			O		A		C		E	x
8	x	x	x	N		Z		R			U
9	x	x	D	A		I		A	x	x	x
10	x	x	x	Ż		B		M	x	x	x
11	U			Y			Ł	x	x	x	x
12	R			C	A	x	x	x	x	x	x
13	x	x	W	I			A	x	x	x	x
14	P			E		R			Ł	x	x

Ojciec Franciszek - „Gdy doświadczamy mocy miłości Boga, gdy rozpoznajemy Jego ojcowską obecność w naszym życiu osobistym i wspólnotowym, nie możemy nie głosić i nie dzielić się tym, cośmy widzieli i usłyszeli. Relacja Jezusa z Jego uczniami, Jego człowieczeństwo, które objawia się nam w tajemnicy wcielenia, w Jego Ewangelii i w Jego tajemnicy paschalnej ukazują nam, jak bardzo Bóg miłuje nasze człowieczeństwo i czyni swoimi nasze radości i cierpienia, nasze pragnienia i niepokoje (por. SOBÓR WAT. II, Konst. duszpast. Gaudium et spes, 22). Wszystko w Chrystusie przypomina nam, że świat, w którym żyjemy i jego potrzeba odkupienia nie są Mu obce, a także wzywa nas, byśmy poczuli, że jesteśmy aktywną częścią tej misji: „Idźcie na rozstajne drogi i zaproście na ucztę wszystkich, których spotkacie” (Mt 22, 9). Nikt nie jest obcy, nikt nie może czuć się wyobcowany czy daleki od tej miłości współczucia.z niepodzielony” *(O jedności Kościoła, 5).* W jednym ludzie Bożym idziemy więc razem, aby doświadczyć Kościoła, który otrzymuje i żyje darem jedności i otwiera się na głos Ducha. *[z Orędzia papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny 2021];*

• **św. Jan Paweł II** - „ Człowiek nie może żyć bez miłości. Człowiek pozostaje dla siebie istotą niezrozumiałą, jego życie jest pozbawione sensu, jeśli nie objawi mu się Miłość, jeśli nie spotka się z Miłością, jeśli jej nie dotknie i nie uczyni w jakiś sposób swoją, jeśli nie znajdzie w niej żywego uczestnictwa. I dlatego właśnie Chrystus Odkupiciel (...) objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi. To jest ów - jeśli tak wolno się wyrazić - ludzki wymiar Tajemnicy Odkupienia *[Enc. Redemptor hominis, 1979]*

• **Bł. Kard. Stefan Wyszyński – Prymas Tysiąclecia** Gdy człowiek tak wydobędzie się z siebie, że ma już odwagę być poczytanym za nic, dopiero wtedy jest wolność, wspaniałość i zwycięstwo – najtrudniejsze, bo nad samym sobą! *[Kromka Chleba, 21 X].*

Pan Bóg wie o wszystkim, czego nam potrzeba. Chce jednak, żebyśmy się do Niego odezwali. Ten, kto się modli, mówi do Boga, którego nie widzi, tak jak niewidomy z Ewangelii. Ten, kto się nie modli, zachowuje się tak, jakby Boga w ogóle nie było. Odzywa się do siebie samego, do psa, kota, przyjaciół, wrogów, tylko Panu Bogu nie chce niczego powiedzieć. Dialog z Bogiem jest najważniejszy. Trzeba po prostu zacząć mówić Mu nie tylko o chorobie, ale odzywać się zawsze, przez cały dzień, na dzień dobry, na dobranoc.

Niektórzy sądzą, że trzeba za wszystko dziękować, a o nic nie prosić. Jaka ważna jest jednak każda błagalna modlitwa. W niej kryje się świadomość tego, że nie zależymy od siebie. Wszystko otrzymujemy od Boga. *[x Jan Twardowski, W świetle Ewangelii, s. 156-157].*

“U Ciebie jest zdrój życia, a w światłości Twojej będziemy oglądać światłość”... O Słowo, Ty jesteś zdrojem, a zarazem światłością... Dla spragnionego jesteś zdrojem, dla ślepego światłem. Spraw, aby otwarły się moje oczy, aby widzieć światło, aby otwarły się usta mojego serca, aby pić ze źródła. Piję to, co widzę i słyszę. Boże mój, Ty jesteś wszystkim dla mnie, jesteś wszystkim, co miłuję... Ty jesteś wszystkim dla mnie …(św. Augustyn).

MOJE POSTANOWIENIE: Pomodlę się do Jezusa o światło na moje życie przez Ewangelię …

Kapelan IMiDz- x. Proboszcz A. Wójtowicz - 22 632 38 00
e-mail : swstanislaw_bm@o2.pl http://www.stanislaw-bm.pl/
Parafia Św. Stanisława BM-01-244 Warszawa; ul.Bema73/75
[gazetka do użytku wewnętrznego Instytutu]

INSTYTUT MATKI I DZIECKA
ul. Kasprzaka 17
KAPLICA ŚW. RODZINY
(W PODZIEMIACH SZPITALA WEJŚCIE NR 4 POKÓJ NR P47)

MSZA ŚW.

NIEDZIELA

GODZ. 15.00

PAŹDZIERNIK
GODZ. 15.00
od poniedziałku do piątku

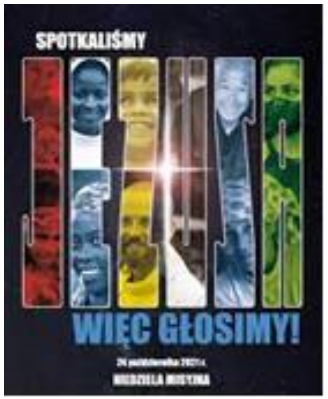

XXX Niedziela zwykła
24. 10. 2021

Spowiedź pół godziny przed i po Mszy Św. oraz na prośbę.

Nasz Zbawiciel Jezus Chrystus śmierć zwyciężył, a na życie rzucił światło przez Ewangelię *(2 Tm 1,10b)*

Mk 10,46-52

Gdy Jezus wraz z uczniami i sporym tłumem wychodził z Jerycha, niewidomy żebrak, Bartymeusz, syn Tymeusza, siedział przy drodze. Ten słysząc, że to jest Jezus z Nazaretu, zaczął wołać: Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną! Wielu nastawało na niego, żeby umilkł. Lecz on jeszcze głośniej wołał: Synu Dawida, ulituj się nade mną! Jezus przystanął i rzekł: Zawołajcie go! I przywołali niewidomego, mówiąc mu: Bądź dobrej myśli, wstań, woła cię. On zrzucił z siebie płaszcz, zerwał się i przyszedł do Jezusa. A Jezus przemówił do niego: Co chcesz, abym ci uczynił? Powiedział Mu niewidomy: Rabbuni, żebym przejrzał. Jezus mu rzekł: Idź, twoja wiara cię uzdrowiła. Natychmiast przejrzał i szedł za Nim drogą.

Wciąż jesteśmy rozpięci między grzechem a życiem w Duchu, między doczesnością a nadzieją wieczności. Już poznaliśmy Chrystusa i należymy do Niego przez chrzest, a jeszcze ciemności próbują się wedrzeć w nasze życie i oderwać od Niego. Już coś wiemy, rozumiemy, ale jeszcze nie do końca… Chrystus jest Tym, który przywraca wzrok niewidomym; Tym, który na nasze życie rzuca światło przez Ewangelię. Wołajmy dziś do Niego, z głębi naszych serc, aby rozproszył nasze ciemności i przyciągnął nas do siebie – nierozerwalnie, na zawsze. *[H. Ożdżyńska, „Oremus" X 2009, s. 108].*

Niewidomy wierzył, zanim doświadczył na sobie cudu. Wierzył poi ciemku, z zamkniętymi oczami, wtedy, kiedy otaczała go zupełna ciemność. Nieraz nam się wydaje, że aby wierzyć, wszystko musi być jasne. „Nie wierzę – słyszymy – mam wątpliwości. Wszystko jest ciemne! Jak pojąć Trójcę Przenajświętszą, komunię świętą? Jak pogodzić pozorny bezsens życia z dobrocią i mądrością Pana Boga? Jak pogodzić obecność Boga z wojnami, nienawiścią, cierpieniem niewinnych ludzi i dzieci?" – Wiara byłaby niepotrzebna, gdyby wszystko było jasne. W niebie nikt nie potrzebuje wierzyć. W niebie każdy widzi. Wiara jest cudem ufności po ciemku.
[x Jan Twardowski, W świetle Ewangelii, s.158].

MODLITWA WIERNYCH

1. Módlmy się za Kościół Święty, aby wspomagał wzajemnie, w harmonii, wszystkich swoich członków - Ciebie prosimy...
2. Módlmy się za papieża Franciszka, aby wspierany Bożymi łaskami uczył nas jak być Twoimi prawdziwymi uczniami – Ciebie prosimy ...
3. Módlmy się za wszystkie dzieci z naszego Instytutu, ich rodziny, lekarzy, pielęgniarki, aby mogli cieszyć się Bożym błogosławieństwem. - Ciebie prosimy ...
4. Módlmy się o opieką Matki Bożej – aby uczyła nas Bożej miłości – Ciebie prosimy ...
5. Módlmy się za nas samych - abyśmy szli Twoimi śladami i uczyli się kochać bliźniego jak Ty nas umiłowałeś - Ciebie prosimy ...

Kontempluj Ewangelię według Lectio Divina;

I – Lectio - Czytaj z wiarą święty tekst Ewangelii, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

II - Meditatio –.Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: "Co Bóg mówi do mnie?"

- Kościół dzisiaj obchodzi liturgię światła, radości, wiary; światło i radość z powrotu narodu wybranego z wygnania (I czytanie: Jr 31, 7-9). Bóg pamiętał o "reszcie Izraela", która pozostała Mu wierną, i On sam stał się jego przewodnikiem w czasie podróży do ojczyzny. Wszyscy powracają, nawet najbardziej dotknięci kalectwem i cierpiący, także "niewidomy i chromy" (tamże 8), kiedy bowiem prowadzi Bóg, niewidomi są oświeceni, a chromi nie utykają. Piękny obraz wewnętrznego nawrócenia z ciemności i bezdroży grzechu. Po ślepocie duchowej i ciągłym chromaniu między dobrem a złem człowiek, oświecony światłem Bożym, może postępować prostą drogą wiodącą go do Boga.

III. Oratio: Teraz ty mów do Boga. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie słowo. Może ci w tym pomóc modlitwa psalmu: **Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska według nadziei, którą pokładamy w Tobie** *(Ps 33)*

IV – Contemplatio: Trwaj przed Bogiem. To czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Powtarzaj w różnych porach dnia:

Okaż swą łaskę ufającym Tobie *(Ps 33).*

[z: O. Gabriel od św. Marii Magdaleny, karmelita bosy, Żyć Bogiem, t. III, str. 367].

KALENDARIUM: ***W naszej Parafii w dniach***

23 – 30.10. 2021 ***ma miejsce***

NAWIEDZENIE KOPII CUDOWNEGO OBRAZU MATKI BOŻEJ ŁASKAWEJ, PATRONKI WARSZAWY – STRAŻNICZKI POLSKI

– módlmy się , za Jej wstawiennictwem o potrzebne łaski dla nas i naszych bliskich…

25 X – pn.- Wsp. świętego Bernarda Calvo, biskupa - urodził się ok. 1180 r. w Manso Calvo (Hiszpania). W 1214 r. wstąpił do cysterskiego klasztoru Świętego Krzyża. Jego pobożność i mądrość przyczyniły się do szybkiego obrania go opatem tego klasztoru. W 1223 r. został biskupem Vich. Zmarł 26 października 1243 r.

26 X – wt.- Wsp. bł. Celiny Borzęckiej, zakonnicy- ur. się 29.10. 1833 r. Rodzice zadbali o to, by otrzymała staranne wykształcenie i wychowanie. W 1853 r. wyszła za mąż za Józefa Borzęckiego, właściciela majątku Obrembszczyzna koło Grodna. rodziła czworo dzieci, z których dwoje – Marynia i Kazimierz - zmarło jako niemowlęta. Po śmierci męża, w 1875 r. Celina wyjechała z córkami do Rzymu. Poznała generała zmartwychwstańców, ks. Piotra Semenenkę, który stał się jej spowiednikiem i przewodnikiem duchowym. Pod jego wpływem postanowiła wraz z córką Jadwigą założyć żeńską gałąź zgromadzenia, do którego należał. 06 .01.1891 r. Celina i Jadwiga złożyły śluby wieczyste. Dzień ten jest uważany za początek Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstania. Zm. w Krakowie 26.10. 1913 roku.

28 X – śr.- Święto świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza -

Św. Szymon, jeden z Dwunastu – w odróżnieniu od Szymona Piotra zwany „Kananejczykiem" lub „gorliwym" – zaniósł Ewangelię do Egiptu i Persji. Natomiast Juda Tadeusz – „syn Jakubowy", jak go określa św. Łukasz Ewangelista – prawdopodobnie głosił Dobrą Nowinę w Mezopotamii, a potem w Persji. Obaj zostali przez Chrystusa powołani spośród zwykłej, szarej codzienności. I obaj tak mocno do Niego przylgnęli, że głosili Go obcym narodom i zaświadczyli o Nim męczeńską śmiercią. Królestwo Boże nie jest dla wyczynowców. Jest dla zwykłych ludzi, którzy z prostotą dziecka ufnie podążają za Tym, który jest większy niż oni sami i który nawet z najgłębszej otchłani cierpienia wyprowadza ostatecznie ku światłu. *[H. Ożdżyńska, „Oremus" październik 2009, s. 132].*